

УДК 330.341.1

Васильєва О.О.¹

Бородай О.В.²

¹ канд. фіз.-мат. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. МТЕЗ-210м НУ «Запорізька політехніка»

СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Соціальні інновації, що вирішують соціальні, економічні та екологічні проблеми, все більше визнаються як найважливіші рушії соціальних змін на шляху досягнення Цілей сталого розвитку. Соціальні інновації – це термін, що використовується для опису нових продуктів, послуг або нових комбінацій соціальних практик, спрямованих на задоволення нових або раніше занедбаних суспільних потреб [1].

Трудовий потенціал людини характеризується сукупністю її властивостей відносно праці, які у більшій мірі формуються під впливом освіти. В останні десятиліття системи освіти у всьому світі стикаються з ініціативами щодо реформ, що призводить до зростання кількості соціальних інновацій, пов'язаних з освітою. Результати міжнародних оцінок студентів, таких як програма для міжнародного оцінювання студентів (PISA) або тенденції у міжнародному вивченні математики та природничих наук (TIMSS), які продемонстрували освітні потреби та слабкі місця щодо освітньої справедливості, закликали політичних суб'єктів розробляти та впроваджувати інноваційні ідеї з метою задоволення потреб

неблагополучних груп (наприклад, людей з інвалідністю). У світі, що дедалі більше глобалізується, поширення освітніх реформ та інновацій (таких, як інклюзивна освіта) не обмежується національними кордонами.

Різні концепції та програми - наприклад, Болонська реформа в європейській вишій освіті або цифровізація в школах - мали величезний вплив на внутрішню освітню політику. Ці соціальні інновації часто розробляються у відповідь на загальні суспільні зміни або на задоволення потреб груп, що знаходяться в неблагополучному положенні (наприклад, людей з інвалідністю). Соціальні інновації можна визначити як нові соціальні концепції, що безпосередньо пов'язані з пошуком рішень соціальних проблем або викликів, пов'язані з розробкою нових ідей, послуг чи моделей для кращого вирішення соціальних проблем. На відміну від технологічних інновацій, соціальні інновації передбачають такі нормативні, функціональні чи прагматичні концепції, як навчання впродовж життя, освіта для сталого розвитку чи інклюзивна освіта.

Соціальні інновації можуть працювати на макрорівні як соціально-політична реформа, зміни в нормативно-правовій базі та інституційні норми; на мезорівні як нові бізнес-моделі, нові послуги, нові практики управління та на мікрорівні як посилення участі користувачів та професіоналів-практиків, які створюють додану вартість для споживачів.

Соціальні інновації представляють цікавий напрям, включаючи соціальне підприємництво, дизайн, технології, державну політику, розвиток міст, соціальні рухи та розвиток громади. Крім того, соціальні інновації можуть виражатися у змінах поведінки, сприйняття чи ставлення, що в кінцевому підсумку призводить до нових соціальних практик, і можуть розглядатися як нові форми організації робочих місць, бізнесу чи компаній, для поліпшення економічної діяльності, до генерації нових ідей, що ведуть до загальних соціальних змін, або, в кінцевому рахунку, до генерації та реалізації нових ідей про те, як досягти спільних цілей. Концепція соціальних інновацій є відносно недавньою, однак є швидкозростаючою практикою та новим потоком досліджень, який отримав додатковий інтерес як спосіб одночасного створення соціальних вигод та економічних можливостей. Стрімкий розвиток соціальних інновацій може вплинути на структуру фірмового стилю та стратегій, а також на мотивацію співробітників та державне та приватне управління, таким чином створюючи подальші виклики політиці та практиці управління бізнесом [2].

Соціальні інновації як практика (колективне задоволення людських потреб) та процес (зміни в соціальних відносинах, посилення динаміки управління) у місцевому розвитку, здійснені через соцмедійний застосунок TikTok, принесли позитивні освітні результати. TikTok сприяв творчості студентів та їх мотивації, а також іншим аспектам, таким як уява та інновації.

Результати його застосування показують важливість платформ соціальних мереж для повсякденного життя студентів, вони в основному використовують соціальні мережі для розваги та спілкування з друзями. Тому існує безліч можливостей пов'язати ці інтереси з університетським середовищем, запровадивши соціальні медіа як педагогічний елемент [3].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Schröer A. Social Innovation in Education and Social Service Organizations. Challenges, Actors, and Approaches to Foster Social Innovation. *Frontiers in Education*. 2021. 5:555624. doi: 10.3389/feduc.2020.555624.

2. Farinha L., Sebastião J.R., Sampaio C., Lopes J. Social innovation and social entrepreneurship: discovering origins, exploring current and future trends. *International Review on Public and Nonprofit Marketing*. 2020. 17. P. 77-96. <https://doi.org/10.1007/s12208-020-00243-6>.

3. Escamilla-Fajardo P., Alguacil M., López-Carril S. Incorporating TikTok in higher education: Pedagogical perspectives from a corporal expression sport sciences course. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*. 2021, V. 28. 100302. doi.org/10.1016/j.jhlste.2021.100302.